

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкъ. Цѣна-та за едиж годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шестъ мѣсяци-три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полиціѣ, въ групѣ или въ пощенскы тимбры (позлѣзе) Турскы, Иѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторѣ-тѣ у Американѣ Ханѣ въ Цариградѣ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, АПРИЛІЙ 2, 1876.

Брой 14.

ИЗВѢСТІЕ.

Число-то на спомоществователи-тѣ на Зорницѣ ся е умножило много, щото твърдѣ малко броеве отъ начало-то ѣ сѣ останили. Ний извѣстиямы на настоятели-тѣ си и на всички, които бѣхъ желали да станѣтъ спомоществователи за напредѣ, че отъ 1-ый идущий Май до свръшкѣ-тѣ на годинѣ-тѣ, т. е. за 8 мѣсеци, тя ще имѣ сѣ провозеда за едно бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва въ всякой случай да сѣ прѣдплатены. Ред.

ДОСТОВѢРНОСТЪ-ТА НА ЕВАНГЕЛИЯ-ТА.

Каквы доказательства има че Евангелисти-тѣ не сѣ были лъжци или сами излгани, но достовѣрни свидѣтели на събитія-та, които сѣ ся изложили въ списанія-та имѣ?

1) Има доказателство, че Евангелисти-тѣ сѣ были чловѣци способни да забѣлѣжатъ точно и да опишѣтъ право онова, което тѣ сѣ видѣли и чули.

2) Има доказателство, че Евангелисти-тѣ сѣ были чловѣци искрени, истиннолюбиви, и благорасположени да опишѣтъ истинно и тѣкмо онова, което сѣ видѣли и чули.

3) Има доказателство, че Евангелисти-тѣ сѣ были въ такова положеніе, щото сѣ можали да сѣ извѣстятъ твърдѣ добрѣ за събитія-та, които тѣ разказватъ въ Евангелия-та си.

4) Има много доказательства отъ други источники, които силно подтверждать истинность-тѣ на тѣхны-тѣ изложенія.

I. Евангелисти-тѣ сѣ были чловѣци способни да забѣлѣжатъ точно и да опишѣтъ право онова, което тѣ сѣ видѣли и чули.

Очевидно е отъ самы-тѣ Евангелия, че съчинители-тѣ имѣ не сѣ были мечтатели ревнители или вѣсхитители наклонни да изнаѣмѣватъ чудеса или да прѣувеличаватъ малкы нѣща. Списанія-та имѣ сѣ свободны отъ всяко прѣувеличеніе, и языкъ-тѣ имѣ ся отличава по умѣренность-тѣ си и по простотѣ-тѣ си.

Очевидно е още отъ самы-тѣ Евангелия, че съчинители-тѣ имѣ не сѣ были лековѣрни мажіе, готови да вѣрватъ нѣщо, колкото неимовѣрно и да е то. Явно е отъ списанія-та имѣ че Евангелисти-тѣ сѣ были често недовѣрчиви, и наистинѣ толкова недовѣрчиви, щото тѣ сѣ были изболничавани за недовѣрчивость-тѣ си.

Очевидно е още отъ самы-тѣ Евангелия, че съчинители-тѣ имѣ не сѣ были глупци. Ако тѣ сѣ были наистинѣ боговѣдохновенни, то тѣхны-тѣ изложе-

нія навѣрно сѣ достовѣрны; но, ако тѣ не сѣ были боговѣдохновенни, то трѣбва да заключимъ, че тѣ сѣ были чловѣци съ извъредны способности. Матѣей е былъ мытарь, а Іоаннѣ — рыбарѣ, и двама-та не вѣспытани, по при всяко това, тѣ и другы-тѣ Евангелисти сѣ писали книги, които повече отъ всѣхъ другѣ книгѣ, сѣ продължавали прѣзъ 18 вѣкове да занимаватъ вниманіе-то на образованный-тѣ свѣтъ. Ако бы да направимъ едно сравненіе между списанія-та на Сократа, Платона, Аристотеля и Цицерона, и списанія-та на Матѣея, Марка, Лукѣ и Іоанна, и да испытамы на колко языцы сѣ были прѣведены първы-тѣ, и на колко — вторы-тѣ; ако да испытамы още колко тълкованія сѣ были писаны отъ учены-тѣ върху едны-тѣ, и колко върху другы-тѣ; и най-послѣ, ако бы да сравнимъ число-то на оуѣзи, които и до настояще-то врѣме четѣтъ съчиненія-та на тѣзи философы, съ число-то на оуѣзи, които още четѣтъ Евангелия-та, то ще да сѣ убѣдимъ, че образованный-тѣ свѣтъ е почиталъ въ продолженіе на 18 вѣкове, и продължава още да почита повече Евангелия-та отъ колкото списанія-та на тѣзи най-отличны философы. Днесъ има много общества, на които сама-та работа е да прѣвеждатъ Евангелие-то на всички-тѣ языцы и да го разносятъ измежду всички-тѣ народы по свѣтъ-тѣ. Отъ 1800 г. до сега само едно отъ тѣзи общества го е прѣвело на 200 различни языцы и е разнесло отъ него 120,000, 000 экземпляры. Какво трѣбва да заключимъ отъ това? Трѣбва да заключимъ поне туй, че съчинители-тѣ имѣ не сѣ были ни то мечтатели ревнители, ни то лековѣрни глупци. Образованный-тѣ свѣтъ не дава такава почитъ на списанія-та на глупцы или на фанатицы. Извъредно-то вниманіе, което тѣзи книги сѣ привлѣкли прѣзъ 18 вѣкове, и извъредно-то впечатленіе, което тѣ сѣ направили върху свѣтъ-тѣ, доказва поне че тѣхны-тѣ съчинители сѣ были чловѣци съ извъредны дарбы, и способни поне да забѣлѣжатъ точно и да опишѣтъ право онова, което тѣ сѣ видѣли и чули.

Оузи е най-добрий-тѣ смѣтачъ, кой-то може да смѣтне точно суммѣ-та на свои-тѣ си погрѣшкы.

Твърдѣ трудно е да работимъ за дълго врѣме лицемѣрно, защото наше-то сѣщинско естество вынѣжы клоун да сѣ покаже както си е.

Дѣла-та на чловѣцы-тѣ сѣ като оглавленіе-то на едижъ книгѣ, защото тѣ показватъ онова, което е най-достозабѣлѣжително въ тѣхъ.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ.

Въскресеніе-то Христово е най-значительно-то събитіе въ исторіѣ-тѣ на чловѣческый-тѣ родъ. Христіанство-то ся основава, по едины особены начинѣ, върху това историческо събитіе. Ако Христосъ не е дѣйствително въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, то Христіанство-то е една измама, и надежды-тѣ на Христіаны-тѣ сѣ суетны. Ако на-противъ той е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, то божественно-то начало на Христіанство-то лежи на едижъ основѣ, която не може да сѣ расклати, и всички-тѣ драгоценны надежды, които сѣ възлагатъ на Исуса Христа, сѣ непоколебимы.

Това катѣ е така, нека сѣ радваме че ний имамы нуждѣ да сѣ съимѣваме за това събитіе. Богъ, въ чудесно-то си провидѣніе, ни е доставилъ повече исторически доказательства за сѣщинность-тѣ на това събитіе отъ колкото за нѣкое друго. Исусъ Христосъ е умрѣлъ въ такыва обстоятелства, щото никакво съимѣне не може да има за смъртъ-тѣ му. Той быде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тѣ на непріатели-тѣ си, и отъ тѣхъ быде осѣденъ на смъртъ.

Исусъ Христосъ бѣ прѣдеказалъ, че той ще въскрѣсне отъ мъртвы-тѣ, и това прѣдеказаніе бѣше извѣстно на непріатели-тѣ му, които за да упазятъ добрѣ да не бы ученицы-тѣ му да открадѣтъ тѣло-то му, и послѣ да кажатъ, че той е въскрѣснѣлъ, турихъ нѣколко Римскы войницы да пазятъ гробъ-тѣ му, и да забрапятъ прѣмѣстваніе-то на тѣло-то му.

Но ако Исусъ Христосъ и да сѣ умрѣлъ отъ непріатели-тѣ си, и тѣло-то му да сѣ пазѣ отъ Римскѣ стражѣ, той испѣлни прѣдеказаніе-то си катѣ въскрѣснѣ въ третій день отъ мъртвы-тѣ, и сѣ появи на ученицы-тѣ си. Това историческо събитіе ся потвърждава не само отъ Евангелисты-тѣ, но още и отъ други историчы.

Най-убѣдительно-то доказателство, обаче, за въскресеніе-то му, е сама-та Христіанска Църква. Ако той не бѣ въскрѣснѣлъ, ученицы-тѣ му не бѣхъ имали повѣренность въ него. Ако прѣд-реченія-та му да не бѣхъ сѣ испѣлнили, повѣренность-та имѣ въ него бы сѣ изгубила. Тѣ навѣрно не бѣхъ продължавали отъ годинѣ на годинѣ да търпятъ спромашенство, угнѣтенія и страданія отъ всякакъ видѣ и даже смъртъ за единого, кой-то бы ги измамилъ съ лъжливы обѣщанія.

Нито пакъ ученицы-тѣ му бѣхъ ся измамали сами. Тѣ утвърждать че той сѣ появилъ не само на единого или на двама отъ тѣхъ, но на всички-тѣ, и още на тѣхны-тѣ 500 братія изведиждѣ. Тѣ утвърждать, че той сѣ появилъ не само веднѣждѣ или дваждѣ,

но много пѣти. Тѣ утвърждать че той не само сѣ появилъ на тѣхъ, но още че той сѣ расхождалъ, говорилъ и ялъ съ тѣхъ. Тѣ утвърждать че той сѣ появилъ на тѣхъ толкова често и въ такыва обстоятелства, щото не е было възможно за тѣхъ да сѣ ся измамали, и тѣ подтверждать истинность-тѣ на свидѣтельства-та си чрѣзъ свои-тѣ неисказанны гоненія, мѣжы и чрѣзъ свои-тѣ смъртъ.

Ний можемъ прочее да приедемъ въскресеніе-то Христово не като едно суевѣріе, но като едно извѣстно историческо дѣло, подкрѣнено отъ достаточны доказательства, и можемъ да сѣ увѣримъ, че Христосъ ще въскрѣси оуѣзи, които го приемятъ за свой Спаситель и пазятъ заповѣди-тѣ му.

ПРѢМЪЛЧАВАНІЕ-ТО НА БИБЛИИ-ТѢ.

Библия-та е толковъ забѣлѣжителна за онова, което не открыва, колкото е за то, което открыва. Единъ ученъ мажъ казва: прѣмълчаваніе-то на Свято-то Писаніе часто е по-поучительно отъ наставленіе-то на други книги. И това е едно доказателство че тя е боговѣдохновенна книга. Ако списатели-тѣ на Библиѣ-тѣ да не бѣхъ боговѣдохновенни, тѣ щѣхъ да говорятъ много повече отъ колкото сѣ дѣйствително говорили върху нѣкои прѣдмѣты. Това щѣше да е съвсѣмъ споредъ естество-то на чловѣка. Има нѣкои нѣща толковъ любопытны, щото ако писатели-тѣ на Библиѣ-тѣ да бѣхъ сѣ водили само отъ свой-тѣ си умѣ и отъ свои-тѣ наклонности, тѣ безъ друго щѣхъ да говорятъ много за тѣзи нѣща.

Славно е, обаче, за Бога да утайва отъ чловѣка онова, което не е за него да го знае. Ний съ любопытство распытвамы за сътвореніе-то на свѣтъ-тѣ, какъ быде това? Библия-та, обаче, го описва съ съвсѣмъ малко думы, безъ да говори за начинѣ-тѣ по кой-то стани то славно дѣло. Ний искамы да знаемъ каквы сѣ ангели-тѣ, но отъ Библиѣ-тѣ твърдѣ малко можемъ да сѣ научимъ за тѣхъ. Ний щѣхъ да обычамы да знаемъ нѣщо за другы-тѣ свѣтове, да ли тѣ сѣ населени, и, ако сѣ населени, каквы сѣ жители-тѣ имѣ; но отъ Библиѣ-тѣ не можемъ да научимъ нищо за тѣхъ. Ний много распытвамы за мъртвы-тѣ — какво е сегашно-то имѣ състояніе и заниманіе, какъ живѣятъ и каквы спомѣненія има помежду имѣ, но Библия-та не ни открыва тѣзи нѣща опрѣдѣленно. Ний всицица щѣхъ да обычамы да знаемъ какъвъ бѣше Исусъ Христосъ на лице, но Евангелисти-тѣ не споменува нищо за личный-тѣ му видѣ.

Прѣмълчаваніе-то на Св. Писаніе

върхъ тѣзи точки е доста забѣлжимо. Но ако поразежимъ малко, ний ще ся убѣдимъ че това прѣмѣлчаваніе е доста мадро. Може бы че е много по-добрь за насъ да не знаемъ сега повече за тѣзи прѣдмѣты. Св. Писаніе прѣмѣлчава за онѣзи нѣща, които сѣ само любопытны, но то говори ясно и подробно за тѣзи нѣща, които сѣ необходимы за насъ да ги знаемъ. То млчи за онѣзи прѣдмѣты, които не ся относятъ до насъ, но напълно открыва всичко, което е потребно за нашето врѣменно и вѣчно благополучіе. То провъзгласява всичко, щото е потребно да води окаянный грѣшникъ при Господа Исуса Христа; то ясно пѣвъ-стива всичко, което може да води человека къмъ вѣчный животъ. То рас-правя подробно за вѣрж, любовь, себелюбие, братолюбіе, покаяніе, святъ животъ, и за други подобны безъ които человекъ не може да придобіе вѣчно блаженство.

Какъвъ да е человекъ може да на-прави случайно едно добро дѣло; но този, който прави постоянно добры дѣла, показва чръзъ това, че само-то му сестество е благодѣтелно.

До дѣто сме млади, ний работимъ като робы, за да си доставимъ онова, съ което можемъ да живѣемъ спокойно когато остарѣемъ; но когато остарѣемъ, ний често намирамы, че твърдѣ късно е вече да живѣемъ спокойно.

Какво по-привлекателно нѣщо отъ старость-тъ на единъ человекъ, който е прѣмнѣлъ единъ трудолюбивъ, у-мѣренъ и христіанскъ животъ; и как-во по-окаянно и отвратително нѣщо отъ старость-тъ на единъ человекъ, който е прѣмнѣлъ единъ прѣлестителенъ, неумѣренъ и себелюбивъ животъ.

Трудн ся да бждешь съвършенъ въ всяко отношеніе, ако въ много нѣща съвършенство-то и да не може да ся постигне; защото тѣзи, които ся силятъ да усъвършенствувать себе си, ще напредикътъ повече, откожко онѣзи, които отъ лѣность и уныніе вы-нажгы утвърдивать, че съвършенство-то е непостижимо, и не правятъ никаквы усилія да го постигнѣтъ.

Когато единъ безсрамникъ укорилъ древній-тъ философъ Катонъ, послѣдній-тъ казалъ: азъ не мога да ся карамъ съ тебе, защото за тебе е ле-сно и да слушашъ и да говоришь ху-лы думы, но за мене, твърдѣ неприя-тно е или да слушамъ такыва думы, или да ги говорѣмъ самъ.

Доброчестина. — Человекъ, искашь ли да прѣмнѣнешъ честитъ и благопо-лученъ животъ? Прѣдай сърдце-то си само на онѣзи красота, която не за-гнѣва никогда; нека състояніе-то ти да ограничава желанія-та ти; нека дѣл-жности-тъ ти да ги прѣдшествувать. Научи ся да обичашъ онова, което никой не може да ти отнеме; научи ся още да изоставяшь всичко, щото до-бродѣтель-та изисква отъ тебе.

Сократъ казва че най-вѣрный-тъ начинъ за да прѣмнѣнемъ единъ честенъ животъ, е да бждемъ въ сѣщность о-нова, което желяемъ да ся покажемъ на други-тъ.

ГНѢВЪ.

Този, който бы ся гнѣвилъ и не бы грѣшилъ, както ся заповѣда въ Св. Писаніе, не трѣбва да ся гнѣви за друго освѣнъ за грѣхъ-тъ.

Гнѣвъ-тъ е една съвършено без-полезна страсть. Той не извърива ни-що полезно; напротивъ той често по-врежда оногova, въ сърдце-то на ко-гото той ся появява, повече откожко-то оногova на когото той има гнѣвъ.

Да управлявамы гнѣвъ-тъ си е добрь, но да го прѣдварямы е още по-добрь.

МУЗИКА.

(Продълженіе отъ брой 13-ий.)

Много музикални орждія ся споменувать въ Св. Писаніе, но невъзможно е отъ имена-та имъ да ся узнае, кои съответствувать на днешны-тъ музикални орждія. Чръзъ едно сравненіе, обаче на нѣкои отъ тѣхъ, които сѣ ся употреблявали въобще отъ Евреи-тъ съ орждія-та на Гръцы-тъ, на Римляны-тъ и на Египтяны-тъ, повече-то сѣ стан-али извѣстны до единъ вѣроятнъ степень. Тѣ сѣ были три вида:

1. Струнны орждія.

1. **Кытара-та** е была най-древно-то Еврейско орждіе съ жицы. Тя е была лека и носима и ся е свирило съ неѣ въ увеселителны случаи. Тя ся е изнамѣрила отъ Ювала, Быт. 4; 21. Тя ся споменува на много мѣста въ Св. Писаніе. Давидъ свирялъ съ неѣ искусно, 1 Цар. 16; 16, 23. 18; 10. Тя е имала единъ троугълень видъ и отъ 7 до 12 жицы, Псал. 33; 2. 144; 9. Тя ся е свирила съ рани, или съ желѣзце.

2. **Псалтирь.** Въ Св. Писаніе това име ся дава на разны орждія отъ видъ-тъ на кытаръ-тъ.

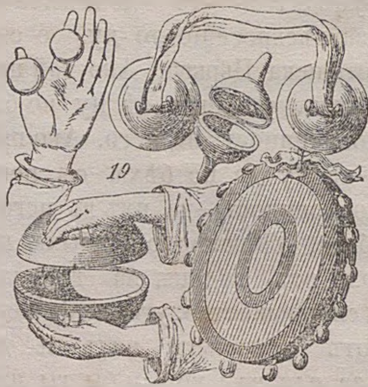
3. **Асоръ** е едно орждіе извѣстно подъ име-то десетострунно орждіе, Псал. 92; 3, и на друго мѣсто — десетоструненъ псалтирь, Псал. 33; 2. 144; 9.

4. **Гитионъ.** Това орждіе ся споменува въ заглавія-та на Псалмы-тъ 8, 81, 84, и пр. Отъ име-то ся прѣдпо-лага че Давидъ го е донесълъ отъ Геѣв. Други заключавать че то е общо име за струнны орждія.

5. **Струна.** Псал. 150; 4. Вѣроятно другъ видъ струнно орждіе.

6. **Самвика.** Дан. 3; 5, 7, 10, 15. Единъ видъ кытара.

7. **Махалавъ** ся намира въ заглавія-та на Псалмы-тъ 53 и 88. Той ся прѣдполага да е другъ видъ кытара.

II. Въздушны орждія:

9. **Рогъ.** Ис. Нав. 6; 5.

11. **Трѣба,** Чис. 10; 10. Господъ запо-вѣдалъ на Моисея да направи двѣ сре-бърны трѣбы, за да свѣкна народъ-тъ, когато той трѣбвало да дига станове-тъ си. Числ. 10; 2. Тѣ употреблявали тѣ-

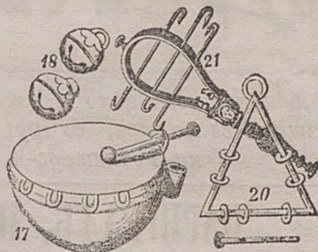
зи трѣбы да прогласяватъ начало-то на гражданскъ-тъ годниъ, Лев. 23; 24. Чис. 29; 1, и на Юбилей, Лев. 25; 9, 10.

13. **Свирка,** 1 Цар. 10; 5.

14. **Двойна трѣба,** Дан. 3; 5.

15. Единъ видъ сложенъ свирка.

16. **Гайда,** Дан. 3; 5.

III. Орждія които издаватъ гласъ когато ся бѣжтъ.

17. **Тхпанъ,** Быт. 31; 27.

18. **Звонци,** Исх. 28; 33. Тѣ сѣ бы-ли окачени по край-тъ на одежды-тъ на првосвященникъ-тъ.

19. **Кымвали,** Псал. 150; 5. Кым-валъ-тъ е състоялъ отъ двѣ широки тучены тепси, отъ единъ корубестъ видъ, които като ся удрятъ заедно, произвеждатъ единъ остъръ и прониза-теленъ гласъ. Кымвали-тъ сѣ были два вида, отъ които единъ-тъ ся удрялъ съ ржцѣ, а другъ-тъ съ прыстие. Тѣ сѣ ся употреблявали въ храмъ-тъ, и въ общы увеселителны случаи, 1 Лѣт. 13; 8. 16; 5, както ся употребяватъ отъ Арменцы-тъ и до днесъ.

20. Единъ видъ тригълень орждіе.

21. **Систры,** 2 Цар. 6; 5. Еврей-ска-та дума значи движи, клати. То-ва орждіе въобще е было отъ 16 или 18 дюйма дълго, поплѣкога посребрено, и когато ся държало право, то ся кла-тило и бръчици-тъ ся мърдали напредъ и назадъ по прыкы-тъ.

НАУКА-ТА ЗА СВѢЩЬ-ТЪ.

Лесно нѣщо е да запалимъ единъ свѣщъ, но не е толкова лесно да раз-беремъ *защо* или *какъ* тя гори. Всяко дѣте може да запали единъ кыбритъ, но много человекы има, които не мо-гътъ да кажътъ отъ дохожда огнь-тъ.

Всичкы-тъ вещества, които ся упо-требяватъ за гореніе, като дърво, кю-мюръ, дръвено масло, лой, памукъ или книжъ, сѣ извѣстны подъ име-то *водо-въгленны* вещества, защото тѣ сѣ съ-ставены главно отъ двѣ химически нѣ-ща — водородъ и въглеродъ.

Единчко-то друго нѣщо, което е нужно да произведе гореніе, е кы-слородъ, който выжгы ся намира въ голѣмъ изобилность въ въздухъ-тъ. Когато едно или двѣ нѣща, които съ-ставляватъ водо-въгленны-тъ вещества, дойдътъ въ съприкосновеніе съ кысло-родъ по такъвъ начинъ, щото, вмѣсто да останувать двѣ, да образувать едно вещество, дѣйствието на съединява-ніе-то имъ ся нарича гореніе.

Сма-та, която ся употребява да произведе това слѣдствие, е обыкно-венно топлина.

За да изяснимъ гореніе-то на единъ свѣщъ, ний ще поговоримъ на-йна-прѣдъ за кыбритъ-тъ, съ който ѣмъ за-паламы.

Обыкновенный-тъ кыбритъ е просто една клечица, на коѣто единъ-тъ край е потопенъ въ нѣкое вещество, което ще гори при единъ малкъ топли-нѣ. Такыва вещества сѣ сѣра (кюкюрдъ), и фосфоръ, който гори при единъ то-плинѣ, малко нѣщо по-голѣмъ отъ то-

плинѣ-тъ на най-горѣщый-тъ лѣт-день.

Единъ отъ най-просты-тъ начини произвеждане топлинѣ е чръзъ гріе. Всяко желѣзно сѣчиво, когато ся употребява върху дърво, ся сгорѣш чръзъ дѣйствието, и единъ гвоздеъ сгорѣшва когато ся набива. Тѣзи нѣща сѣ ся знаели отъ древни-тъ на-ды. Индійци-тъ въ Сѣвернѣ Америкѣ имали обычай да запалватъ огнове-си чръзъ тріеніе на двѣ дръвцета: едно, а у образованы-тъ народы, изобрѣтеніе-то на кыбритъ-тъ огнь-тъ сѣ ся запалвали чръзъ удраніе сѣ-манѣ о единъ камѣкъ.

Това изяснява отъ дохожда огнь-тъ, когато драснемъ единъ кыбритъ една негладкѣ повърхность. Тріеніе-произвежда достаточнѣ топлинѣ да запали фосфоръ-тъ, който като гори, т-плина-та ся умножава додѣто да запали сѣрж-тъ (кюкюрдъ-тъ), и тѣ послѣдны-та запалва сухъ-тъ клечица на кыбритъ-тъ.

Отвратителна-та миризма, която до-хожда отъ единъ горящъ кыбритъ, произ-излязъ отъ два газове, които ся произ-веждатъ отъ гореніе-то. Съединеніе-то на кыслородъ-тъ съ фосфоръ-тъ произвежда фосфорнѣ кислотѣ, и съ кю-кюрдъ-тъ — кюкюрднѣ кислотѣ, кои-то сѣ и двѣ-тъ твърдѣ отвратителны и отровителны, когато ся дышатъ мно-го. Фосфоръ-тъ и кюкюрдъ-тъ, обачѣ изгарятъ наскоро, и послѣ остава самъ обыкновенный-тъ дымъ, който състо-главно отъ въглероднѣ кислотѣ съ ча-стицы отъ неизгорѣлъ въглеродъ въ неѣ. Тѣзи е причина-та, защо най-неприя-тна-та миризма става когато кыбритъ-тъ най-напрѣдъ ся запали. (Слѣдва.)

БАНКЫ ЗА СИРОМАСЫ-ТЪ.

Богатство-то на единъ народъ може да ся умножи само споредъ както ве-щественно-то благосъстояніе на част-ны-тъ лица, които го съставляватъ, ся умножава. Всичкы-тъ средства, прочее, които спомагатъ на лица-та да подо-брятъ вещественно-то си състояніе, спомагатъ за народно-то благоденствіе. Между тѣзи средства едно учрежде-ніе ся е намѣрило твърдѣ полезно въ Европѣ и въ Америкѣ. То е назначе-но особенно за человекы, които сѣ въ-долно състояніе, и цѣль-та му е да ги насърчи да турятъ настранѣ по нѣщо, колкото малко и да бжде то, всякъ седмицѣ. Онѣзи, на които печала-та е твърдѣ малка, сѣ наклонни да ѣмъ нужди-вяватъ всичкы-тъ. Понесе тѣ не мо-гътъ да спечелятъ много, тѣ не ся трудятъ да турятъ настранѣ нищо, та-ка щото въ врѣме на нуждѣ, тѣ сѣ лишени отъ всичко, и често вдовицы-тъ имъ и сирачета-та имъ страдатъ много. Твърдѣ малцина има, обаче, кои-то да не можътъ, ако искашь, да ту-рятъ настранѣ по нѣколко грошове въ седмицѣ-тъ, и ако продължавать да правятъ така, когато ся разболѣвътъ или умрѣтъ, тѣ ще имать единъ сумѣ-лары готовъ за себе си или за челя-ди-тъ си. За да бы сиромасы-тъ да правятъ така, благодѣтели человекы сѣ отворили банки, които да пріемать отъ тѣхъ най-малкы-тъ суммы, даже единъ грошъ, и да имъ плащатъ лихвъ за него.

Първа-та банка за сиромасы-тъ ся е основала въ Хамбургъ на 1778, и ся е назначила за занаятчи-тъ и за

енути-тъ. Първа-та банка отъ този въ Англія се учредила на 1799 г. едно духовно лице за стадо-то-ние. Това духовно лице прие мило отъ Уадо-то си всякой недѣленъ вечеръ являва лѣто-то какъ-да-е сумма, даже и сѣкова малка колкото единъ грошъ, и тѣ-сѣ на Рождество Христово, то му о-ташало по 50 на 0/0-тѣхъ повече нѣко еднѣ награди за икономіи-тъ му. тѣ-послѣ и други духовни лица учредили подобни банки. Нѣкои благодѣ-делни търговци съдѣйствували тоже въ нѣ-зи прѣдприятія. Тѣзи учреждения сѣ-о-и напѣрили толкова полезни, щото на 1817 въ Англія имало 74 такива банки. На 1817 Англійскій-тъ Парламентъ направилъ отъносительно до този тоидъ банки особени закони, назначе-а-и да ги направятъ оздравени, така о-щото онѣзи, които влагатъ пары-тъ си а-въ тѣхъ, да не бѣдѣтъ измамени. На 1858 въ Англія имало 606 такива банки, въ които 1,398,886 сиромаси имали вложени 35,757,455 англ. лири, или близо 40,000,000 т. л.

Подобни банки сѣ си основали и въ Америка. Тѣ прие мѣтъ толкова малка сумма колкото единъ грошъ, и плащатъ лихвъ въобще по 6 на 0/0-тѣхъ. На 1861 въ Държавѣ-тъ Нью-Йоркъ имало 72 банки за сиромаси-тъ, въ които 310,000 души имали вложени 67,450, -397 меджидѣта. Въ Конектикѣ-тъ, друга една отъ Съед. Държавы, имало 64 такива банки, въ които 89,000 души имали повече отъ 18,000,000 меджидѣта вложени. И въ други Държавы имало подобни учреждения. На 1861, въ 6-отъ Съединени-тъ Държавы, имало 281 такива банки, въ които были вложени около 30,000,000 т. л. На 1875 чи-то-то на тѣзи банки въ Държавѣ-тъ на Нью-Йоркъ се умножило до 186, и прѣзъ тѣзи години въ тѣхъ имало повече отъ 60,000,000 т. л. вложени.

Отъ горѣказано-то е явно каква благодѣтелна услуга тѣзи банки сѣ направили за сиромаси-тъ. Ако тѣ да не сѣществувалъ, една голѣма частъ отъ горни-тъ 60,000,000 т. л. щѣше вѣроятно да се изживи напраздно. Банки-тъ не само сѣ избавили толкова голѣмо количество пары отъ суетно изживиеніе, но тѣ още сѣ насърдили навицы на въздържаніе и на умѣренность. Колко чловѣци въ Българско щѣхъ да турятъ настранѣ за челяды-тъ си по нѣколко грошове въ седмицѣ-тъ, които тѣ сега изживяватъ напраздно, ако да имаше такива банки въ всякой голѣмъ градъ! Защо тогава да не се основатъ такива банки и за Българскій народъ? Въ всякой голѣмъ градъ има чловѣци, въ които по-долни-тъ классове иматъ довѣріе, така щото да бѣдѣтъ увѣрени, че пары-тъ имъ ще бѣдѣтъ на здраво мѣсто, ако ги повѣрятъ на тѣхъ. Нека прочее въ всякой голѣмъ градъ да се учредятъ такива банки, които да прие мѣтъ въ единъ о-прѣдѣленъ день въ седмицѣ-тъ какъ-да-е сумма, даже ако ще бы и 20 пары, които сиромаси-тъ можѣтъ да турятъ настранѣ, и да имъ се плаща една умѣренна лихва, ако тѣ ги оставятъ въ тѣхъ 6 мѣсеци или единъ годишъ. Съ това тѣ ще направятъ единъ голѣмъ услужъ на по-долни-тъ классове. Тѣ ще намалятъ невъздържаніе-то, ще насърчатъ умѣренность-тъ и икономіи-тъ, и ще избавятъ мнозина отъ сиромашество. Истинѣ е че тѣзи банки може да не успѣятъ напълно изведи-тъ. Основатели-тъ имъ трѣба

да дадѣтъ време и да иматъ търпѣніе, но тѣ безъ съмнѣніе кога-да-е ще сполучатъ, и ще се покажатъ същиски благодѣтели на народъ-тъ.

РАБОТНИЦИ И МАШИНЫ.

(Продълженіе отъ 11-й брой).

Както говорихмы за земледѣльскы-тъ машины, тѣй, даже и повече, можѣтъ да говоримъ за машины-тъ, които се употребляватъ въ други-тъ клонове на промышленность-тъ. Много интересно щѣше да е, ако изложимъ подробно какво вършатъ машины-тъ въ фабрики-тъ за сукна, за американъ, за часовници и пр. тѣй сѣщо и въ печатниці-тъ. Да оставимъ че много нѣща не щѣхъ да можѣтъ да се произведатъ безъ искусны машины, колко долна работа щѣхъ да сѣ онѣзи които можѣтъ да се правятъ съ просты оръдія! Въобрази си часовникъ, музика или каруца направени само съ нож или съ сѣкиръ. Колко време щѣше да се изживи за тѣхъ и колко просты и скѣпы щѣхъ да сѣ тѣ! Колко просты и скѣпы щѣхъ да сѣ книги-тъ, ако да се печатехъ съ типове направени съ нож или съ тесла, и ако въ печатаніе-то имъ да не се употребявалъ машины!

Наистинѣ невъзможно е да се оцѣнятъ напълно услуги-тъ, които машины-тъ правятъ на чловѣческій родъ. И колкото по-усъвършенствованы сѣ тѣзи машины, толкова по-хубавы и по-евтины стоки икарватъ и толкова повече улесняватъ поминѣ-тъ на чловѣка. Всѣкой припознава, че чѣкрѣтъ е по-добръ за преденіе, нежели проста-та хурка; че на воденица-тъ по-лесно се мѣле брашно, нежели съ рѣжъ; че дърво по-хубавъ и по-скоро се прѣрѣзва съ тріонъ, нежели съ нож или съ сѣкиръ; че дѣски по-добръ и по-лесно се рѣжатъ на бичкій-ницѣ, нежели съ парѣнъ тріонъ, и че по-добръ се изглаждатъ съ ренде нежели съ нож или съ сѣкиръ и тесла. Но тѣй сѣщо трѣба всякой да припознае, че още по-усъвършенствованы-тъ машины сѣ още по-полезны. Ако между насъ се употребявалъ машины за преденіе, затканіе и пр. шапци-тъ щѣхъ да сѣ много по-хубавы и въобще по-евтины, работа-та на работници-тъ щѣше да е по-лека и запла-та имъ по-голѣма. Шивачъ-тъ съ простѣ-тъ си игла, и ковачъ-тъ съ простый-тъ чукъ въ Турціи зема-тъ по 8-10 гроша на день, но шивачъ-тъ и ковачъ-тъ тамъ, дѣто се употребя-ватъ искусны-тъ машины, не се задоволяватъ нито съ два пѣти по толкова. Въ Америкѣ механици-тъ въобще зема-тъ по 40-50 гроша надницѣ. Отъ това, щото говорихмы до сега, се разбира, че чрѣзъ искусны-тъ машины се произвежда много повече стока. Съ тѣхъ се изработватъ огромно повече суровы произведения, разработватъ се по-много лива, и икарватъ се конпринени, вълнени и памучни платове; правятъ се по-много кола, колесницы, свѣтильници, столове, масы, ченни и множество други потребности. Като произведение-то на стока-тъ се умножава, тя, въобще, става по-евтина и повече се употребява. Колко щѣше да чини една кутія съ кыбритъ, напримѣръ, ако да се правеше безъ машины? Единъ чловѣкъ съ нож едвамъ бѣ можалъ да издѣла за единъ день клещи-

тъ на 8-10 кутин, безъ да говоримъ за направѣ-тъ на самы-тъ кутинки. Една кутія кыбритъ не щѣше да може да се продава за по-малко отъ единъ два гроша. И нѣколко по-малко кыбритъ щѣше да се произвежда и да се продава! Но сега чловѣкъ дава два гроша за 12 кутин и се ошудва, «абе, за клѣчки-тъ ли или за кутин-тъ». Но тѣй е, искусны-тъ машины вършатъ чудесни. Съ тѣхъ се икарва много повече, по-хубавы и по-евтины стоки, и отъ това чловѣци-тъ можѣтъ да се снабдятъ съ потребности-тъ си по-лесно, и да живѣятъ по-охотно.

Споменѣхмы, още, че чрѣзъ искусны-тъ машины се произвеждатъ много нѣща, които безъ тѣхъ никакъ не щѣхъ да се правятъ. За направѣ-тъ на хубавы сукна, казмиры, басмы, конпринены платове, хартии, иглы, часовници и на много други едры и дребны издѣлія сѣ потребны искусни работници и *искусны машины*. Дѣто нѣма машины, тамъ тѣзи издѣлія не можѣтъ да се произвеждатъ и туземци-тъ сѣ принудени да ги зема-тъ отъ чужденцы-тъ. Ако да се въведѣтъ разны искусны машины въ Турціи, тѣ, наистинѣ, ще отнематъ единъ видъ работѣ отъ рѣцѣ-тъ на нѣкои работници, по, въ сѣщо време, ще имъ отворятъ и другъ по-полезнѣ работѣ. Тогава мнозина ще оставятъ мотики-тъ и просты-тъ си иглы, и ще починѣтъ да правятъ сукна, хубавы шапцы, стѣкла, хартии, разны машины, колесницы, свѣтильници, часовници и пр. Всички тѣзи нѣща днесъ дохождатъ отъ вѣнъ. Нѣй давамы на други-тъ суровы-тъ си произведения на съвсѣмъ долни цѣны, а тѣ, слѣдъ като ги изработятъ съ искусство-то си и съ машины-тъ си, по-слѣдъ ни ги продаватъ скѣпо-и-скѣпо. Домове-тъ ни и продавници-тъ ни сѣ пълны съ стоки, направени въ чуждестранны фабрики. Множество наши работници се скитатъ по-разны страны изъ държавѣ-тъ за да търсятъ работѣ, а хыляды Европейскы работници вършатъ работы-тъ ни. При това, на наши-тъ работници плащамы по 8-10 гроша на день, а на чужденцы-тъ плащамы по 20-30 гроша. Нѣй имъ плащамы, защото земамы тѣхны произведения. Ако да бѣхмы искусни и да употребявалъ машины въ художества-та си, то щѣше да се отвори огромна работа за наши-тъ работници, и нѣй щѣхмы да плащамы голѣмѣ-тъ запла-тъ на тѣхъ, а не на чужденцы-тъ. Тогава наши-тъ работници щѣхъ да изработватъ поне суровы-тъ произведения, които излѣзватъ въ отечество-то ни. Пары-тъ ни щѣхъ да оставатъ тука, и търговци-тъ, работници-тъ и венчки классове щѣхъ да станѣтъ много по-заможни и по-свободни. Ц.

ЗЕМЛЕДѢЛІЕ.

Франклинъ казва: «Има само три начини, по които единъ народъ може да умножи богатство-то си, отъ които първый-тъ е чрѣзъ войнѣ, както Римляни-тъ направихъ, когато оплѣнихъ завоеваны-тъ си сѣсѣды: това е кражба; второй-тъ — чрѣзъ търговіи, която въобще е измама, и третій-тъ — чрѣзъ земледѣліе, което е единичко-то честно средство. Чрѣзъ него семето, което чловѣкъ хвърля въ земѣ-тъ, сега умножава чрѣзъ силѣ-тъ Божіи. Богъ така награждава, като чрѣзъ едно

постоянно чудо, невинный-тъ животъ и добродѣтелно-то трудолюбіе на земледѣлцы-тъ».

Онова, което Франклинъ казва върху търговіи-тъ, е по-строга отколкото трѣба да бѣде. Търговіа-та нѣма нуждѣ да бѣде измамлива; напротивъ, честна-та търговіа е най-благодѣтельна-та. Наистинѣ голѣмо униженіе е за Христіанскы-тъ народы, дѣто толкова много измамы има въ търговіи-тъ; но навсякадъ има много търговци, които се гнусятъ отъ всяка безчестность, както быхъ се погнусли отъ чумѣ-тъ.

Лордъ Чатамъ, нѣкога главенъ Министръ въ Англія, казалъ за Англійскы-тъ земледѣлцы, че търговіа-та умножава богатство-то и славѣ-тъ на единъ земѣ, по сѣщиска-та и сила произлази отъ земледѣлцы-тъ ѝ.

ИСТОРИЯ-ТА НА БЪЛГАРИИ ОТЪ ЖИРЕСЕКЪ.

Англіеко-то періодическо списаніе, подъ име *Сатердей Ревю*, прави слѣдующы-тъ бѣлѣжки върху Исторіи-тъ на Българіи отъ Жиресекъ:

Настоящы-тъ събитія въ Европейскѣ Турціи прибавятъ особенъ интересъ на тѣзи Исторіи. Много етнологически (народословны) задачи отъ голѣмъ интересъ се заключаватъ въ разискваніе-то на Българскѣ-тъ Исторіи. Г-нъ Жиресекъ отъносительно до Българскѣ-тъ етнологіи слѣдва мнѣнія-та на Шафарика, Чешскій-тъ Историкъ, и на Дринова, най-отличнѣ-тъ авторитетъ между самы-тъ Българи. Споредъ тѣзи мнѣнія, Българи-тъ сѣ были первоначално едно Финско или Чудско племе, което, като влѣзло въ единъ область, населенъ отъ прѣселенцы Славены, изгубило народность-тъ си и языкъ-тъ си, както Норманци-тъ въ Франціи. Сегашни-тъ Българи, слѣдовательно сѣ смѣсени по кръвь, но Славени, по всички-тъ сѣществени чрты. Свирѣный-тъ и буйный-тъ имъ духъ се подчинилъ чрѣзъ прие мѣ-то имъ на Христіанство-то, и слѣдъ единъ късъ и блестящъ періодъ на завоеваніе, ново-то имъ царство починало да показва знакове на изрожденіе и отпаданіе. Едно забѣлѣжительно явленіе въ този періодъ е было распространіе-то на Павликянство-то, наслѣдіе на Манихейство-то, между тѣхъ. Българи-тъ сѣ были подчинени (1292—1398) отъ Татары-тъ, Сърбы-тъ и Турцы-тъ. Отъ прѣминуваніе-то имъ подъ управленіе-то на Турцы-тъ, Българіи почти прѣстава да има единъ независимъ Исторіи, но доста забѣлѣжителны събитія сѣ сѣ случавали отъ това време насамъ. Между тѣзи събитія може да се спомене възстаніе-то на Пашѣ-тъ Названъ-Оглу въ начало-то на този вѣкъ, и неотдавнашны-тъ религіозны пренія, които по едно време сѣ сѣ виждали като да вкаратъ народъ-тъ въ Латинскѣ-тъ Църкви. Възражданіе-то на народный-тъ духъ у Българи-тъ почнува, споредъ Г-на Жиресека, отъ срѣдѣ-тъ на 18-ий вѣкъ. Отъ това време една народна писменность е починала да расте постепенно, за която той бѣлѣжи напространно, и дава доста свѣдѣнія за устройство-то на древно-то Българско царство.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВОСТИ.

ВЪЗСТАНИЕ-ТО. — УСЛОВИЯ-ТА ЗА ПОДЧИНЕНИЕ.

Слѣдующи-тъ телеграммы заемамы отъ *Л. Хералда*.

Віена, 27 Мартъ. — Политиче Кореспонденцъ ся научава, че по исканіе-то на възстанически-тъ главатари, събрани въ Суторина, Генералъ Родичъ, Далматинский-тъ Управитель, отишелъ вчера въ тѣхний-тъ станъ, дѣто имъ прочелъ устѣйки-тъ и прѣобразованія-та дадени отъ Портъ-тъ, и ги помолилъ да сложатъ оръжія-та си. Ду-мы-тъ на Генерала Родича направили силно впечатленіе на възстанически-тъ главатари, които поискали вѣрше да си помислятъ до днесъ.

Рагуза, 27 Мартъ. — Възстанически-тъ главатари съобщили на Далматинский-тъ управитель условия-та върху които тѣ ще сложатъ оръжія-та си. Тѣ искатъ една-тъ трети часть отъ земни-тъ притѣжанія; прѣ-праваніе-то на къщи-та имъ и на церквы-тъ имъ; семе за сѣдобъ, добитѣкъ и зем-ледѣлчески оръдія; направѣ-тъ на мага-зинъ за жито, които да съдържатъ хранѣ за войска-тъ; и освобожденіе отъ десятинокъ-тъ за 3 години. Тѣ искатъ още, щото редовна-та Турска войска да напусте Босна и Херцеговина, и само 6 малки гарнизони да ся оставятъ за надзоръ въ градове-тъ дѣто Руски и Австрійски Консулы прѣбываватъ. Най-послѣ, тѣ искатъ за всичко това, порожителство-то на всички-тъ велики Силы, и прѣдварително-то обезоруживаніе на Мусулманско-то народонаселеніе.

Великий-тъ Везиръ прислѣ слѣдующий-тъ телеграмъ отъ 27 того отъ Босненский-тъ Валя:

Едно сраженіе станало между царски-тъ войска и възстаници-тъ до село-то Лосча, близо при Маденъ. Възстаници-тъ, около 1500 души на брой, были разбиты отъ три дружины, подъ начальство-то на Неджибъ Ефенди. Възстаници-тъ ся разбѣгли като оставили 60 души на бойно-то поле. Отъ царски-тъ войска имало само 4 души убиты и 4 ранены.

Единъ третій телеграмъ отъ минѣлъ-тъ Недѣль вечеръ казва така:

Всѣкы-тъ чети, които въ послѣдно вѣрше сѣ ся появили въ Сѣверѣ Босна сѣ были пропѣдени на другѣ-тъ страна на рѣкы-тъ Савва и Унна. Сѣщій-тъ телеграмъ прибавя че Австрія е зела мѣрки за затваряніе-то на границы-тъ си, и че Правителство-то е издало строгы заповѣди за обезоруживаніе-то на всички-тъ чети, които прибѣгватъ въ Австрійскѣ Краѣци.

Казва ся че възстаници-тъ въ Херцеговину не ся съгласявали за доставяніе хранѣ на крѣпость-тъ Никшичъ прѣвъ вѣрше-то на прѣмріе-то, и тѣкмо тогава когато тѣ щѣли да развалятъ прѣговори-тъ за прѣмріе, Черногорский-тъ Князь извѣстилъ че той ще позволи на Турски-тъ чиновники да прѣкаратъ хранѣ-тъ за тѣзи крѣпость прѣвъ неговѣ-тъ земѣ.

Л. Хералдъ казва че слухъ-тъ за испан-жаніе-то на 20 Гарибальдицы отъ Черногорскѣ-тъ земѣ, но заповѣдъ на Черногорский-тъ Князь, ся подтвърдява. Тѣ сѣ отишли отъ Рагуза за Триестъ. Венеціанский-тъ Комитетъ за записваніе-то на Итальянскы волницы за Херцеговинско-то въз-станіе прислѣ единъ телеграмъ отъ на-стойникъ-тъ си въ Рагуза да не праща вече волницы. Прѣговори-тъ за примиреніе ся продължаватъ, и вѣрва ся че Васса Ефенди, Царский-тъ комисаринъ, ще ся уполномочи да продѣлѣ вѣрше-то на прѣмріе-то до 3 — 4 дѣня още.

Сѣщій-тъ вѣстникъ казва че най-послѣд-ни-тъ телеграмъ отъ Босна намалывали важ-ность-тъ на появленіе-то на въоружены чети въ тѣзи область. Тѣ были изгнаны изъ неѣ, и единичко-то иѣщо за забѣлѣжаніе е сбиваніе-то, което стаяло наскоро по непоразуміи между едно Турско от-дѣленіе и нѣколко Австрійскы пограничны стражари. Това приключеніе ся турило подъ испитъ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Бѣлградъ отъ 19 Мартъ, Г-жица Маркусъ пристигла-

да въ този градъ, като посѣла мѣжко Хер-цеговинско обѣкло. Тя была прѣтѣжателька на голѣмы недвижны имущества, и отъ нѣ-кое вѣрше насамъ поддържала единъ четъ възстаници на свои разноски.

Военно-то прѣустроеніе ся продължава-ло въ Сербіи. Князь Миланъ заповѣдалъ щото войска-та да ся раздѣли на 6 отдѣ-леній въ слѣдующи-тъ мѣста: Краево, Ча-чко, Кюприя, Занчаръ, Пожаревацъ и Кра-гуевацъ. Въ послѣдній-тъ градъ имало и е-дино военно училище.

Сербско-то Правителство поискало отъ Австрійски-тъ власти прѣдаваніе-то на Лю-бобратича за да ся тури подъ испитъ, ако е виноватъ въ иѣщо си.

АНГЛИЯ.

Когато Галский-тъ Князь, наслѣдникъ-тъ на Англійский-тъ престолъ, отиваніе за Ин-дію, много възраженія ся направили про-тивъ пѣтуваніе-то му. Тогава ся казваше че Индійски-тъ Князове не ще отдадѣтъ приличѣ-тъ почтъ на прѣдставитель-тъ на Англійскѣ-тъ царскѣ фамиліи; че може да станѣтъ нѣкои опытанія противъ жи-вотъ-тъ му; че климатъ-тъ ще го умори и пр. пр. Въпрѣки тѣзи възраженія, обаче, той ходи въ Индію, и сега е на завръща-ніи отъ тамъ. Прѣвъ 5-тъ мѣсеци на от-сѣтствіе-то си, той е ималъ изрядно здра-віе, и ако да ся е съгледало една хладно-крѣвность въ нѣкои отъ туземны-тъ Князо-ве, пѣтуваніе-то му въобще е имало до-бры слѣдствія. Той прѣдставилъ прѣвъ Ин-дійский-тъ народъ видимѣ-тъ царскѣ фор-мѣ, и показалъ на туземны-тъ Князове, че владѣтель-тъ на Великѣ Британіи жада да ги уважава, но че той е въ състояніе да изиска отъ тѣхъ приличѣ-тъ нему почтъ. Освѣнъ това, Князь-тъ е припомнилъ на Англійский-тъ народъ голѣмѣ-тъ важность на онѣзи часть отъ владѣній-та на Царицѣ-тъ, които ся намиратъ въ Азію. Оттова е нова-та рѣшителность на Англійский-тъ народъ да държи Индію подъ свое управ-леніе, и приѣманіе-то отъ Царицѣ-тъ ти-тѣ-тъ «Индійска Императрица».

Колкото за дѣйствителны-тъ чувствованія на Индійский-тъ народъ, Англійско-то Правителство зема голѣмѣ грижѣ да ся из-вѣстива за тѣхъ. Въ цѣлѣ Индію народъ-тъ обича твърдѣ много новины-тъ. Въ най-малкы-тъ села има парочно челоуѣци, които ся занимаватъ съ събрание-то на новины прѣвъ дѣнь-тъ, за да ги разсказватъ идущѣ-тъ сутринѣ на онѣзи, които имъ пла-щатъ за тѣхъ. Въ по-голѣмы-тъ села вѣст-ники ся появяватъ, когато има нѣкои осо-бенны новины, а въпо-голѣмы-тъ градове има и седмичны и дневны вѣстники съ хылады спомоществователи. Всѣкы-тъ тѣзи срѣд-ства за разнасяніе-то на новины-тъ изме-жду народъ-тъ на Индію, не посрѣщатъ никаквы рѣшительствія отъ страна-тъ на Пра-вительство-то. Всякой новинарь и всякой редакторъ казва онова, което мисли за Пра-вительство-то и за чиновники-тъ му, зашто Англійско-то Правителство вѣрва че та-кава пълна свобода ще бѣде дѣйствително най-умный-тъ начинъ за управленіе-то на народъ-тъ. Сѣдствіе-то отъ тѣзи свобода на печать-тъ е, че Правителство-то е въ състояніе да види мысли-тъ и чувствованія-та на цѣлый-тъ народъ. Нонѣкога ся съгѣждатъ недоволенія отъ чиновники-тъ, но ако испитаны всѣкы-тъ Индійскы вѣстники, ще намѣримъ че народъ-тъ въ-обще е доволенъ отъ Англійско-то Пра-вительство и вѣрѣнъ на него.

Англійский-тъ бюджетъ тѣзи година по-казва, че разноски-тъ надминува доходы-тъ съ 1,774,000 англ. лиры. Това е една голѣма сума, но Британский-тъ Министръ на Финанци-тъ прѣдлага да ѣхъ угаси, и да прибави една сума отъ 368,000 а. л. на доходы-тъ, чрѣвъ прибаваніе-то на сѣще-ствующи-тъ даноци по 20 пары на 0/0-тъхъ.

ФРАНЦИЯ.

Въпросъ-тъ, който ще ся разисква въ Френскѣ-тъ Камарѣ слѣдъ Великенскы-тъ праздницы, е въпросъ-тъ по народно-то образование. Бывше-то Народно Събраніе бѣ позволило на Римъ-Католически-тъ свя-щенники да раздаватъ правительственны ди-

пломы на ученицы-тъ си. Сегашный-тъ Ми-нистръ на Просвѣщеніе-то, ако и да не же-лае да ограничи народно-то образование чрѣвъ нѣкое правительственно управленіе, прѣдложилъ на събраніе-то щото даваніе-то на дипломы и степени да става отъ испы-тательны комисіи, избраны отъ Правителство-то, зашто такыя дипломы ся даватъ въ име-то на Правителство-то. Духовна-та партія не одобрявала това предложеніе, и ся готвила да ся противи на него съ всѣ-чкѣ-тъ си силѣ, зашто тя прѣдпочита да избира сама испытательны-тъ комисіи въ уч-илища-та, които сѣ подъ нейно управ-леніе.

РУССІЯ.

Отъ нѣкое вѣрше насамъ слухове ся раз-давать, че Русский-тъ Императоръ ималъ намѣреніе да устѣпи прѣстолъ-тъ на сына си или приврѣменно или за вынѣжы. За тѣ-зи слухове *Дейи Телеграфъ* бѣлѣжи слѣ-дующе-то:

Тѣзи слухове вѣроятны нѣматъ по-здраво основаніе отъ това, че здравіе-то на Импе-раторъ-тъ не е добро, и че лѣкари-тъ му го съвѣтвали да напусте за малко вѣрше тѣжкы-тъ си длѣжности като владѣтель. Отъ отдавна вѣрше ся знае, че Императоръ-тъ ся види уморенъ и наскрѣбенъ, но ако оста-не на него, вѣроятны той не бы напустилъ тѣжко-то бремя на коронѣ-тъ си. Ако плавъ-тъ, който ся отдава на Императоръ-тъ, ся испѣлнѣ, то пакъ не ся знае да ли оттегляніе-то му ще бѣде само приврѣмен-но или за вынѣжы.

Но понеже горѣказанны-тъ слухове не можѣтъ да ся отхвърлятъ за съвѣршенно безосновны, тѣ трѣба да привлѣчатъ внима-ніе-то на Европейскы-тъ Правительства, и, додѣто тѣ не трѣба да отдаватъ твърдѣ го-лѣмѣ важность на тѣзи слухове, които мо-же да излязѣтъ безосновны, тѣзи правите-лства не можѣтъ да останѣтъ равнодушны кѣмъ тѣхъ, особенно, когато нѣкои мыслятъ, че една причина за дѣто императоръ-тъ ис-ска да устѣпи Коронѣ-тъ си за нѣколко вѣрше, е нерасположенность-тъ му да прѣд-пріеме нѣкое забѣлѣжително развитіе на планоуе-тъ на Петра Великий, които нико-га не сѣ ся оставяли отъ Руско-то Пра-вительство.

РУССІЯ И АНГЛІЯ ВЪ АЗІИ.

Голосъ обнародва единъ членъ въ кой-то казва че Русія и Англія не сѣ спер-ницы въ Срѣдній Азію. Тѣ имѣтъ общы ин-тересы. Никой благоумный челоуѣкъ въ Калкутѣ не мысли че е възможно за едно Руско нападеніе върху Индію. Въ интересъ-тъ и на двѣ-тъ Державы е да охладиватъ фанатизмъ-тъ, а не да го распаляватъ; да обезоруживатъ Азіатцы-тъ, а не да турятъ оръжія въ рѣцѣ-тъ имъ. Ако Азіатско-то варварство прѣодоуѣ надъ Европейскѣ-тъ цивилизаціи, Англія ще бѣде изгнана отъ Индію, както и Русія отъ Срѣдній Азію. *Голосъ* слѣдов. прѣпорѣчва, както е правилъ и по-прѣди, прѣтелство между Англія и Русіи.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Казва ся че Н. И. В. Султанъ-тъ ималъ намѣреніе да увеличи сухопѣтѣ-тъ и мор-скѣ-тъ силѣ на державѣ-тъ си, като до-стави оръжія за 1,200,000 души, и като прибави на число-то на бронены-тъ корабы, още толкова, щото да може да постави 2 или 3 въ всяко забѣлѣжително приѣтаніе въ Державѣ-тъ, освѣнъ поставяніе-то на една флотѣ въ Срѣдиземно-то Море.

Н. И. В. Султанъ-тъ ся задоволил до-толкова отъ подареный-тъ му тонъ отъ Г. Круиъ, щото споредъ *Басиретъ*, той запо-вѣдалъ да ся направятъ още 3 такыя то-пове, отъ които всякой единъ струва по 25,000 т. л.

Минѣла-та Сѣбота още два табура пѣ-шеходна войска замина за Татаръ Назар-джикъ, отдѣто ще отиде за Софію. Споредъ *Л. Хералдъ* други още два табура щѣли да трѣпѣтъ наскоро за сѣщо-то мѣсто.

Минѣлый-тъ понедѣльникъ около 1,000 души работницы въ топхане-то, раздѣлени на три отдѣленія, ходили на Царский-тъ Па-латъ, на Сераскеръ Капіи и на конакъ-тъ

на Великий Везиръ да искатъ платкы-konto Правителство-то имъ дѣлѣжѣло. каніе-то имъ ся зело въ вниманіе, и вѣдъ ся дала да имъ ся платятъ.

Американска-та Камара на Народъ Прѣдставители рѣшила чрѣвъ гласопо-ніе да ополномочи Прѣдсѣдатель-тъ | та, да испрати войска въ Мексико за да кажатъ Мексиканскы-тъ разбойники, но да повреждатъ мирны-тъ жители.

Днешный-тъ главенъ министръ въ-стриѣ, Контъ Андраши, прѣди 25 годѣ былъ единъ Маджарскы възстаникъ и жанецъ въ Цариградъ.

Въ послѣдно вѣрше сребро-го е поч-да губи стойность-тъ си по причинѣ умноженіе-то на количество-то му. Прѣд-години цѣла-та сума на сребро-то, к-ся вадяло ежегодно отъ рудницы-тъ, около 8,000,000 англ. лиры. Днесъ Ам-канскы-тъ рудницы само даватъ тѣзи | маѣ ежегодно, и цѣло-то произведеніе сребро-то по свѣтъ-тъ ся е умножилъ 16,000,000 англ. лиры въ години-тъ. нѣкои страны, дѣто сребрны-тъ пары въ голѣмо употрѣбленіе, ся чудятъ к-да правятъ съ излишно-то сребро. Т-толкова много въ Европѣ и въ Амери-щото разлика-та между него и злато-т-умножава отъ дѣнь на дѣнь.

Единъ телеграмъ отъ 27 того казва «Дукъ Декавъ, Министръ-тъ на Вышны Дѣла въ Франціи, Лордъ Дерби, Министръ на Вышны-тъ Дѣла въ Англіи, ко-ся намиралъ сега въ Парижъ, и Лордъ | янсъ, Англійский-тъ Посланникъ, имали | колко пѣти разговоръ върху Египетскы-дѣла».

Турско-то Правителство има 11 мал-военны паралаувы на Дунава, отъ ко-7-тъ сѣ бронени.

Г-нъ Шенкъ, управитель-тъ на Виенск-тъ Банкъ, бѣше дошелъ прѣди нѣкол-дѣня да направи нѣкои прѣдложенія на В-ликий-тъ Везиръ относительно за улуч-ше-то на Турскы-тъ финанци. Прѣдлож-нія-та му обаче не сѣ прѣсли, и той си | тишелъ минѣлый-тъ Вторникъ за Виенъ.

ПОСЛѣДНИ ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШИ

Парижъ, 29 Мартъ. — Добро-то спо-разуміи между Англіи и Франціи ся за-ключило отъ свидѣаніе-то на Англійский-тъ и Френский-тъ Министры на Вышны-тъ Дѣла. Двама-та Министры вечеряли вчер-заедно съ Лордъ Лайнсъ, Англійский-тъ по-сланникъ въ Парижъ, и имали пакъ разго-воръ върху важны работы.

Лондонъ, 29 Мартъ. — Лордъ Дерби сѣ завѣржъ отъ Парижъ въ Лондонъ тѣзъ вечеръ.

Римъ, 29 Мартъ. — Гарибальди излагаъ въ едно писмо, че пріема подарокъ-тъ отъ 4,000 англ. лиры на години-тъ, поднесенъ нему отъ Итальянскы-тъ народъ, но че той ще посвати тѣзи сума за улучшеніе-то на рѣкѣ-тъ Тибръ.

Мадридъ, 29 Мартъ. — Царъ Алфонсо присѣтствува при отваряніе-то на Изложе-ніе-то на Изяцины-тъ Искусства днесъ въ Мадридъ, и каза едно слово върху този случай.

Ню-Йоркъ, 30 Мартъ. — Едно сбиваніе ся случило между войска-тъ на Сѣдъ Дѣр-жавы и Мексиканцы-тъ въ Рио-Грандъ.

Букурешъ, 30 Мартъ. — Въ избираніа-та на членосъ-тъ за новый-тъ Сенатъ, Ми-нистерство-то паднало. Мысли ся че Каби-нетъ-тъ ще ся даде оставкѣ-тъ веднага слѣдъ събраніе-то на Камары-тъ.

Віена, 30 Мартъ. — *Пестеръ Лойдъ*, полувѣстникъ-тъ вѣстникъ, утѣрѣва че Е-вропейска-та дипломатія отблѣсва условия-та като противны на ненарушимо-то върхо-венство на Турціи, и слѣдователно тѣ не може да ги разисква. Този вѣстникъ при-бавя че Европейскы-тъ Силы вѣроятны ще подновятъ призованіе-то си кѣмъ възстан-ницы-тъ да сложатъ оръжія-та си.

Издава ся отъ Американско-то Еван-гелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**

Въ печатницѣ-тъ на **Д. АРАМІАНА** Агопѣанъ-ханъ № 12.